

ENCOFURNATS O EXPANSIUS?

La nostra comunitat cristiana té una colla de fills que han deixat la seva terra i la casa dels seus pares per causa de l'Evangeli i del servei dels pobres. A tres continents hi ha joves que parlen amb el nostre deix, perquè pregaven en aquesta església. Són dels nostres i el Senyor se'ls ha fet seus. I els ha enviat. Vet aquí un fet esperançador. I un reclam.

Tots els dons que hem rebut -de la salut als diners i de la cultura a la fe- hem de posar-los a bon rendiment. Només rendeix el que fa el bé. Els missioners se'n van lluny de casa i posen tots els seus dons i es posen ells mateixos a servir els altres. Fan dels estranys, germans. Perquè vegin les seves bones obres i puguin gloriificar el Pare del cel.

Nosaltres ens hem quedat aquí. (No tothom serveix per a tot) Avui se'ns convida a revisar si hem entès que l'Evangeli és necessàriament expansiu. I si mirem de posar a rendiment tots els dons que hàgim rebut.

Una comunitat que dóna missioners és expansiva en la mesura que comparteix l'anhel que els impulsa. Mirem doncs de no fer-ne una pantalla per amagar el nostre encongiment de cor. Cada cristià ha de ser fidel a l'esperit universal de l'Evangeli. Això ens curarà del mal de tenir la pell tan prima i de les suspicàcies paralitzadores. Fixem la mirada en els que són lluny i tirem endavant que la missió de l'Església és al Cameroun, a Mèxic, a Filipines i al nostre Granollers.

CARTA DE COMIAT DEL P.SEGALÉS

El P.Josep Segalés a qui molts de nosaltres vàreu saludar aquests estiu quan va venir de Mèxic, abans de tornar a marxar ens va deixar aquesta carta que avui ve com l'anell al dit:

*"Retorno a Mèxic content d'haver pogut compartir amb vosaltres tan
tes coses: la presència de Jesús enmig nostre, capaç de desvetllar-nos
la joia de viure i d'estimar; el neguit de fer-lo present en els vos
tres fills, sobretot en aquells que fan vida sota la porxada i en els
altres - molts de parla castellana - que ni s'hi acosten; el desig de
compartir les petites accions d'Església que realitzen aïlladament les
diferents persones i grups; l'esforç de cercar noves motivacions que
puguin engrascar a tanta gent que "passa" de tot; la por de quedar re
duïts i envellits...; la calor etc. ...*

*He trobat en molts de vosaltres un interès seriós de saber què fa
un fill de St.Esteve per aquelles terres mexicanes, d'assumir d'algu
na manera les nostres tasques en un esperit netament missioner, fins
arribar en alguns a un compromís de pregària i d'ajut material.*

*Retornó content i esperançat: el Senyor és viu a casa nostra en tan
tes persones que no han perdut la joia de servir, que no pateixen el
desencís perquè sempre hi ha de què encisar-se. Només cal assumir el
llibre vermell de l'Evangeli.*

*Aquests dies han suposat per a mi reprendre el fil de les amistats,
de la comunitat que la llunyania i el desconeixement havia fet escapo
ladís. Faig propòsit de no deixar-lo i fer-vos present d'alguna mane-
ra nostra peripècia.*

*La Trini, aquella noia mexicana que estigué entre vosaltres i totes
les persones que a ultra mar comparteixen la mateixa fe us remerciem
la vostra pregària i la vostra ajuda. Mercès i a reveure."*

Josep Segalés 16/8/1980